

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

BEDGEHEIMEN

Een relatiekomedie

door

Haye van der Heyden

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3357

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **BEDGEHEIMEN** op te voeren moet de naam van auteur **HAYE VAN DER HEYDEN** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© Toneelfonds J. Janssens/Haye van der Heyden
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

JAAP, begin 50, een goeierd :
 FRANCIEN, begin 40, een pittige :
 PLIEN, midden 40, een zoetje :
 OTTO, eind 40, een linkerd :
 SOPHIE, begin 20, een naïefje :
 TIM, begin 20, een tobberd :

DECOR

een aantal schuin aflopende zitelementen die tezamen uiteindelijk een bed kunnen vormen. Verder - eventueel van hetzelfde materiaal - een flinke speelgoedauto, een parasol, een discobol, de tap van een bar, het symbool van een motel en een stapel borden.

Verder: een handdoek en twee glazen.

KORTE INHOUD

2010 – De nieuwste Haye van der Heyden. Uiteraard weer in de beproefde en bewierookte cabaretseke stijl, met hilarische terzijdes en ironische relativering. Francien verveelt zich met Jaap en Otto verveelt zich met Plien. En het leven is maar zo kort. Er moet genoten worden! Van elkaar, van romantiek! Zo leren Otto en Francien elkaar via het internet kennen en dat klikt meteen. Maar hun echtgenoten bedriegen, dat willen ze niet, nee, dat doen ze niet, dat doe je niet, dus het zou eigenlijk heel erg goed uitkomen als Jaap en Plien elkaar ook leuk vinden. Dat zou heel erg goed uitkomen! Is dat niet te regelen dan? Tuurlijk. We doen om te beginnen een gezellig dineetje. Maar we zeggen niet waarvoor dat is.... Ondertussen zoekt Tim, de zoon van Francien en Jaap, naar zijn eerste liefde, terwijl Sophie, dochter van Otto en Plien, die juist probeert te ontlopen. En die twee komen elkaar natuurlijk tegen

1.

*(Vooraf: iedereen op en af op het toneel. Handelingen beetje ad lib. Geen muziek. Sophie en Tim zitten elkaar in de gaten te houden. **Het licht dooft naar 50 %.** Men kijkt even de zaal in. Zwijgend.)*

JAAP : Ik ben Jaap. Hallo. Ik ben getrouwd met Francien.

FRANCIEN : *(Steekt hand op)* Dat ben ik.

JAAP : Wij zijn getrouwd.

FRANCIEN : Klopt.

(Ze kijken elkaar aan.)

Waarom eigenlijk ook al weer? O ja, jij had een auto.

(Ze lacht. Hij dan ook maar.)

JAAP : We zijn getrouwd en dat gaat best redelijk. Toch?

FRANCIEN : Best redelijk.

JAAP : Als je zo om je heen kijkt, zie je dat er stellen zijn die het een stuk minder hebben.

FRANCIEN : *(Kijkt de zaal in)* Nou zeker. En in Afrika hebben ze vreselijk honger.

JAAP : Ik bedoel, we vechten elkaar niet de tent uit.

FRANCIEN : Nee, dat niet.

JAAP : En we hebben een goed huis, een mooie auto, een lieve zoon.

TIM : Ben ik dat?

JAAP : Wie anders?

TIM : Ik wist niet dat ik lief was.

JAAP : Dat ben je. Dat heb je van mij.

FRANCIEN : Een nestblijver is het. Moet die jongen niet eens op zichzelf gaan wonen?

JAAP : En samen kunnen we het ook prima vinden, Francien en ik. We praten, we lachen en er is ook regelmatig nog zoiets van eh....nou ja...toch?

FRANCIEN : Wat?

JAAP : Passie.

FRANCIEN : Passie?

JAAP : Nou ja, we eh...vrijen nog wel. We zijn nog regelmatig eh...intiem.

FRANCIEN : (*Hoort daar van op*) O ja zeg? Misschien merk ik het niet altijd. Zou dat het zijn?

JAAP : Doe niet zo flauw. We doen het heus nog wel eens.

FRANCIEN : Toen met Pasen, bedoel je?

JAAP : Het is heel normaal dat het op een gegeven moment wat minder wordt.

FRANCIEN : Is dat zo? (*Kijkt de zaal in*) Is dat zo?

(*Stilte.*)

JAAP : Wie zwijgt, stemt toe.

FRANCIEN : Wie heeft het al meer dan een week niet meer gedaan? Vingers.

(*Reactie publiek.*)

Twee weken? Drie? Een halfjaar?

JAAP : Francien, je brengt de mensen in verlegenheid.

FRANCIEN : Nou en?

OTTO : Wij doen het ook bijna niet meer hoor, Plien en ik.

PLIEN : Wel!! Ooohhhh. Wel!! Nou ja! Wij doen het hartstikke vaak!

OTTO : (*Negeert haar*) Het komt in de beste families voor, Jaap. Het was toch Jaap?

JAAP : Jaap ja.

FRANCIEN : (*Tegen Otto*) En wie mag jij wezen?

OTTO : Otto. We kennen mekaar nog niet.

FRANCIEN : Nee.

OTTO : Maar daar komt snel verandering in.

FRANCIEN : Is dat iets om me op te verheugen of juist niet?

OTTO : Ik ben Otto en ik ben getrouwd met Plien daar.

PLIEN : Hai. Wij doen het wel, hoor. Wou ik even zeggen. Vaak zelfs.

OTTO : Hoe kom je daar nou bij?

PLIEN : Vanochtend nog.

OTTO : Vanochtend? Heb jij het vanochtend gedaan? Dat was dan niet met mij.

PLIEN : Ik heb je een hele tijd over je rug gekriebeld. Weet je dat niet meer?

OTTO : Daar hadden we het niet over.

PLIEN : Daar hadden we het wel over. Het ging over intiem zijn.

OTTO : Bedoeld werd iets intiemer dan over een rug kriebelen.

PLIEN : Jij was moe!! Jij sliep door!

OTTO : Het was kwart over zes!

PLIEN : En tot kwart over zeven heb ik je over je rug gekriebeld.

FRANCIEN : Kom er eens om. Lief vrouwtje heb je, Otto.

OTTO : Ja hoor. Best lief. Beetje saai, dat wel.

JAAP : Nou zeg.

PLIEN : Nee, dat is zo. Ik ben een beetje saai. Die moeten d'r ook zijn. Maar ik wou dus wel even zeggen dat wij ook nog regelmatig dingen doen die een stuk intiemer zijn over de rug kriebelen. Een heel stuk intiemer en heel regelmatig.

OTTO : We slaan ook wel eens een kwartaaltje over natuurlijk.

PLIEN : Dat is niet waar, Ot!

OTTO : Ook goed, we slaan geen kwartaal over!

PLIEN : Dinsdag!

OTTO : Het moet wel altijd van mij komen, dat wel.

PLIEN : Maar jij bent ook de man. Jij moet veroveren en ik word veroverd.

OTTO : En da's een werk, joh!

PLIEN : Dat is helemaal niet waar. Een aardig woordje en je hebt me. Eén complimentje en klaar.

OTTO : Nou, klaar. En ja, één complimentje, doe d'r maar makkelijk over. Ik bedoel, je moet het toch ergens vandaan halen.

JAAP : Hoe is jullie huwelijk verder? Kunnen jullie goed met elkaar overweg?

OTTO : Ehh....

PLIEN : We hebben nieuwe tuinlampjes.

OTTO : Alweer?

PLIEN : Je moet er wat van maken hè?

FRANCIEN : Van je huwelijk of van je tuin?

PLIEN : Dat hangt allemaal met elkaar samen. Ik geloof niet dat je dingen zo strikt kunt scheiden.

FRANCIEN : Een huwelijk en een tuin niet?

OTTO : Wat is dit voor onzin?

PLIEN : Dit is helemaal geen onzin. Als wij gezellig in de tuin zitten met leuke lampjes aan dan hebben wij een gezellig huwelijk en als wij een gezellig huwelijk hebben dan gaan wij gezellig in de tuin zitten met leuke lampjes aan. Dus het is een kip of het ei situatie waarbij het niet uit maakt of je eerst een kip hebt of eerst een ei, want als je eerst het ei hebt dan komt daar vanzelf de kip uit of je hebt eerst de kip en die legt dan een ei. Dus ik begrijp niet waar mensen zo moeilijk over doen.

FRANCIEN : Grote god.

PLIEN : Wat is er nou?

OTTO : Zullen we anders zo maar eens beginnen?

JAAP : De kinderen moeten nog.

FRANCIEN : O ja. Kom Tim.

TIM : Wat?

FRANCIEN : Jij bent aan de beurt.

TIM : Waarom?

FRANCIEN : Waarom? Omdat we allemaal aan de beurt komen.

TIM : Waarom?

FRANCIEN : Tim, please.

TIM : *(Tegen het publiek)* Hallo, ik ben Tim. *(Tegen Francien)* Dan moet zij ook. *(Hij wijst op Sophie.)*

SOPHIE : Best. *(Tegen publiek)* Ik ben Sophie.

(Stilte.)

FRANCIEN : Is dat alles? Tim!?

TIM : Wat moet ik dan zeggen?

FRANCIEN : Waar hadden we het nou over?

TIM : Hou op zeg.

FRANCIEN : Tim, kom op. Daar gaat het over. Voor jou zeker.

TIM : Ik heb geen zin om het erover te hebben. Zitten allemaal mensen bij. *(Hij wijst op het publiek.)*

FRANCIEN : Die mensen die willen het horen! Die hebben een kaartje gekocht, die hebben hun auto geparkeerd, die willen iets horen.

TIM : Het zijn me d'r veel te veel. (veel te weinig)

FRANCIEN : Wat maakt dat nou uit? Tihiiimü!

TIM : Oké. Oké. Nou eh.... *(Hij kijkt de zaal in. Tegen Francien, zacht)* Ze zitten allemaal naar me te kijken.

FRANCIEN : Ja natuurlijk.

TIM : Ik vind dat raar. Die mensen gaan met zijn allen in het donker op een rijtje zitten en dan moet ik maar alles gaan lopen vertellen? Tot de intiemste details.

FRANCIEN : Ja.

TIM : Nee.

FRANCIEN : Trut.

JAAP : Francien!

FRANCIEN : *(Tegen het publiek)* Tim is nog maagd.

TIM : Fijn.

JAAP : Sjongejongejonge.

FRANCIEN : Het is toch zo?

JAAP : Dat is tegenwoordig helemaal niet zo raar.

FRANCIEN : Hij is 22, Jaap.

JAAP : Ik weet hoe oud ie is.

OTTO : Je bent 22 en nog maagd?

TIM : Ik heb gewoon pech gehad. Ik bedoel, meisjes genoeg en er gebeurde ook altijd van alles maar net niet dat. Ik bedoel, een hockeymeisje dat ik een keer had geregeld kreeg opeens vreselijk kramp in d'r kuit en toen ging het dus niet door, een ander, heel leuk Indonesisch ding, die werd vlak ervoor in het bos door een bij gestoken, in d'r linkerbil, of toen had ik een hele leuke met rood haar maar die bleek opeens een vriend met een hond te hebben die langs kwam. En het is trouwens allemaal de schuld van de terroristen, want de eerste keer

dat het mislukte, dat was op 11 maart 2004, die ellende in Madrid, toen was ik met een meisje met flaporen maar verder helemaal goed dat Carla heette maar die was door dat gedoe met die bommen niet meer in de stemming en dus ging het niet door en daarna is het gewoon altijd mis gegaan. Er was gewoon altijd wat. Het gaat nooit door bij mij.

FRANCIEN : Je hebt het verteld. Prima. Kijk eens, er loopt niemand weg, er gaat niemand boe roepen, niks aan de hand. Klaar. Zullen we beginnen?

PLIEN : Sophie moet nog.

FRANCIEN : Wie is Sophie?

JAAP : Ze stelt zich net voor! Dat meisje.

FRANCIEN : O ja, d'r zit nog een meisje ook. Hallo meisje.

SOPHIE : Hallo.

PLIEN : Dat is mijn dochter.

FRANCIEN : Jouw dochter. Ook saai?

PLIEN : Helemaal niet.

SOPHIE : Nouuuu. Ik ben wel een beetje een grijze muis. Een grijs muisje. Een gruis meisje.

OTTO : Woont ook nog thuis. Dat doen ze tegenwoordig.

FRANCIEN : Kom maar op, Sophie.

SOPHIE : Wat moet ik zeggen?

FRANCIEN : Waar we het over hebben. Iedereen heeft wel iets met dat onderwerp.

JAAP : Welk onderwerp? Waar hebben het dan over?

FRANCIEN : Jij bent begonnen. Jij zei: we vrijen nog wel en zo zijn we er op gekomen. Jij bent begonnen.

SOPHIE : Moet ik daar iets over zeggen?

FRANCIEN : Ja!

PLIEN : Doe jij een beetje rustig tegen mijn dochter? Want ik mag dan saai zijn, maar als het over Sophie gaat ben ik een tijgerin hoor!

FRANCIEN : Vertelt ze wel iets of niet? Niet is ook best, maar dan gaan we beginnen. (*Tegen Sophie*) Doe maar, liefje. Vertel het maar. Je hoeft je nergens voor te schamen.

SOPHIE : Oké. Ik zal zeggen hoe ik erover denk. Over dat. Ik heb er geen oordeel over,

want ik begrijp het niet. Ik bedoel, ik voel het niet. Ik zie dat het ontzettend belangrijk is. Televisie, internet, tijdschriften, reclames, het gaat allemaal daar over. Vrouwen maken zich mooi, mannen doen stoer. James Bond verslaat de schurk en het meisje duikt dan het bed in met 'm. Het is zo, maar ik voel het niet. Als ik nou ergens geen behoefte aan heb. Niet dat ik vies ben van mensen, een omhelzing, een fijne hug of zo, kan heel fijn zijn, maar verder, nee hoor. Ik vind het gewoon een beetje onhygiënisch gedoe.

OTTO : Dat heeft ze van d'r moeder.

FRANCIEN : Nou jongens! Kijk nou toch! Kijk nou toch!

JAAP : Wat?

FRANCIEN : Een jongen die het nog nooit gedaan heeft en een meisje die het allemaal nog moet ontdekken! Prachtig. We weten nu al waarom we d'r zijn. Dit wordt geen verloren avond!

SOPHIE : U bedoelt dat ik eh...? Met eh...?

(Ze kijkt naar Tim. Hij kijkt terug.)

TIM : Ik vind het best.

(Sophie kijkt angstig.)

PLIEN : Ze kennen elkaar toch nog helemaal niet? We kennen mekaar allemaal nog helemaal nog niet.

OTTO : Klopt. Aan het werk dus. Kom op. Laten we beginnen.

FRANCIEN : Doen we.

(Ze kijkt naar Otto. Hij grijnst naar haar. Zij grijnst terug.)

JAAP : Dus het komt allemaal omdat ik erover ben begonnen?

PLIEN : Ik vind kaarsen ook heel leuk. Voor de tuin. Maar daar vliegen dan steeds motjes in en dat vind ik zielig. Hebben wij een gezellige avond, die motten niet.

FRANCIEN : Beginnen!

(Tim en Sophie zijn alleen over en kijken voorzichtig naar elkaar. In het voorspel:)

SOPHIE : Maar jij hebt dus wel eh...behoefte aan...eh.. dat soort dingen?

TIM : Joaa. Niet heel erg hoor. Maar soms wel best wel iets. Beetje.

SOPHIE : Ja ja.

TIM : Maar we gaan niks overhaasten hè?

SOPHIE : Nee. Nee zeg. En je heet Tom?

TIM : Tim. En jij heet Sophie?

SOPHIE : Sophie ja.

DE ANDEREN : *(Vanuit het donker, ad lib)* Neehee. Stoppen. Jullie kennen elkaar nog niet. Nog geen kennis maken. Niet doen. Wacht nou even.

SOPHIE : O. Oké.

TIM : We leren elkaar straks kennen.

SOPHIE : Oké.

TIM : Oké.

(Ze kijken elkaar aan en glimlachen. Zaallicht uit.)

2.

OTTO : *(tegen publiek)* Links Jaap en Francien.

FRANCIEN : *(Tegen publiek)* Rechts Otto en Paulien.

PLIEN : Ik heet Plien. Pu l l i e e e n.

FRANCIEN : Plien. Plien?

PLIEN : Plien.

FRANCIEN : Plien. Ook goed. Beginnen. We kennen mekaar nog niehieet!
Spanneeeeend!

TIM : En waar ben ik? Waar zijn wij?

FRANCIEN : Jullie zijn nog nergens. Jullie zijn er nog niet.

TIM : O.

(Sophie en hij kijken elkaar aan.)

SOPHIE : O.

TIM : Oké.

(Ze gaan.)

FRANCIEN : We roepen jullie wel. We beginnen bij Otto en Plien.

OTTO : Fijn. Ik kom uit. *(Hij begint meteen tegen Plien. Fel.)* Het is me gewoon te weinig, Plien. Ik vind het prima, al dat fruttelen en knoesperen en kroelen en knuffelen en krummelen en frummelen. Dat is all in the game, maar dat is niet wat ik nodig heb.

PLIEN : Ik vind dit niet eerlijk. *(Ze is geëmotioneerd.)* Ik doe hartstikke mijn best. Ik bedoel, dat kriebelen over je rug kan het begin zijn van iets anders. Van meer. Ik doe vreselijk mijn best.

OTTO : Misschien moet ik gewoon een vriendin nemen. En dat doe ik dan net zo goed voor jou, want dan ben jij van het gezeur af. Want ik kan me best voorstellen dat het voor jou ook niet makkelijk is.

PLIEN : Een vriendin?

OTTO : Bijvoorbeeld.

PLIEN : *(Kleintjes)* Dat zie ik niet zo zitten, Ot.

OTTO : En waarom niet?

PLIEN : Is er één vrouw op de wereld die het wel ziet zitten dat haar man een vriendin neemt?

OTTO : O, en daarom zie jij het ook niet zitten? Wat slap zeg. Dat vind ik slap.

PLIEN : Ik krijg er gewoon geen fijn gevoel van. Als ik er aan denk dat jij een vriendin hebt dan krijg ik een naar gevoel. Ik ben er ook nog!

(Even stil.)

OTTO : En als het met zijn drieën is?

PLIEN : Wil je twee vriendinnen?

OTTO : Zij en jij. Zij, jij en ik.

PLIEN : Zij, jij en ik. Met zijn drieën?

OTTO : Is toch leuk?

PLIEN : Met zijn drieën..eh...

OTTO : Ja.

PLIEN : *(Meteen in paniek)* En hoe gaat dat dan? Wat doen we dan? Wat moet ik dan doen?

OTTO : Dat zien we wel. Dat gaat zoals het gaat.

PLIEN : Ik moet toch weten wat ik moet doen? Dat jij nou nooit de gebruiksaanwijzingen wil lezen. Jij begint gewoon, ik niet. Maar dan zit jij meestal met dat het niet klopt. Dat je schroefjes over hebt. Of te weinig. Maar die heb je dan verkeerd gebruikt.

OTTO : Waar gaat dit nou opeens over?

PLIEN : Ik vind het met zijn tweeën al een hele toer. Ik wil weten hoe zoiets gaat!

OTTO : Maar je wilt het dus wel een keer proberen?

(Plien kijkt hem aan. Wanhopig.)

Good for you. Nou, zeg het maar. Zwart, wit of geel? Grote borsten of kleine? Brazilian of toch een leuk streepje? Wat wil je? Het is jouw feestje!! Ik pas me wel weer aan. Zoals altijd.. Jij mag het zeggen. Ik hoor het wel.

(Plien schrompelt ineen.)

FRANCIEN : Het leven is kort, Jaap.

JAAP : Dat zeggen ze, maar ik merk er niet veel van.

FRANCIEN : We moeten genieten.

JAAP : Dat doen we toch?

FRANCIEN : O ja?

JAAP : We drinken tegenwoordig elke avond wijn.

FRANCIEN : (*Quasi verontwaardigd*) Dat meen je niet!?

JAAP : Dat hadden we vroeger niet.

FRANCIEN : Toen we vijf of zes jaar oud waren, bedoel je?

JAAP : En als we zin hebben om naar de bioscoop te gaan, dan gaan we gewoon.

FRANCIEN : Tuurlijk. Zijn we keihard in.

JAAP : Zitje nou cynisch te doen?

(*Even stil.*)

FRANCIEN : Ik hoorde van Eva dat zij en haar man spelletjes met elkaar doen.

JAAP : Leuk.

FRANCIEN : In bed.

JAAP : Lastig wel. Met het gooien van de dobbelstenen en zo.

FRANCIEN : Dat is niet wat ik bedoel, Jaap. Ander soort spelletjes.

JAAP : O.

FRANCIEN : Ik bedoel, dat ze dingen verzinnen om het spannend te maken.

JAAP : O dat.

FRANCIEN : Ze hebben een keer afgesproken in een bar en toen deden ze of ze elkaar niet kenden en toen hebben ze elkaar versierd.

JAAP : En dat lukte?

FRANCIEN : Dat lukte ja. Dat hadden ze afgesproken.

JAAP : Maar dan is het niet spannend. Dan weetje het al.

FRANCIEN : Wat wil jij dan?

JAAP : Ik wil eigenlijk een beetje bijtijds naar bed vanavond.

FRANCIEN : We zijn gisteren ook bijtijds naar bed gegaan.

JAAP : Misschien kunnen we d'r een traditie van maken?

FRANCIEN : Het is leven is te kort om altijd maar bijtijds naar bed te gaan, Jaap.

JAAP : We kunnen vroeg op staan, dan hebben we een lange dag.

FRANCIEN : Ik wil geen lange dag, ik wil een lange nacht!

JAAP : Maar dan slaap je overdag en dat maakt dus niks uit. Dan is je leven net zo kort.

FRANCIEN : Ik probeer er iets van te maken, Jaap.

(Even stil.)

JAAP : Je wilt dat we elkaar in een bar ontmoeten en dan doen of we elkaar niet kennen?

FRANCIEN : Bijvoorbeeld.

JAAP : Wanneer wou je dat dan doen?

FRANCIEN : Morgen?

JAAP : *(Verschrikt)* Morgen?

FRANCIEN : Wat is er morgen? Hebben we iets?

JAAP : Nee, maar morgen. Jeetje.

FRANCIEN : Wat is er mis met morgen?

JAAP : Dat is al bijna!

FRANCIEN : Nou en?

JAAP : Morgen. Getver.

FRANCIEN : Zeg jij het dan maar. Jij mag het zeggen. Het is jouw feestje. Ik pas me wel weer aan. Zoals altijd. Maar morgen lijkt mij prima. Toch? Ja. We doen het morgen.

(Jaap kijkt angstig.. Tim en Sophie komen samen op wandelen.)

SOPHIE : Ik vind wel dat ik het een keer moet proberen. Dat wel. Al is het maar om dan te kunnen zeggen: het is niks voor mij, ik doe het niet.

TIM : Maar hoe ga je dat dan doen? Ik bedoel, met wie?

(Francien op.)

FRANCIEN : Jongens, stop nou. Dit kan niet.

OTTO : Nee, dit klopt niet.

JAAP : Laat die kids nou even!

FRANCIEN : Ze kennen mekaar nog helemaal niet!

JAAP : Dan mogen ze toch nog wel even praten?

PLIEN : Dat is juist goed, dan kennen ze elkaar al een beetje als ze elkaar leren kennen.